

C-233/19. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2019. március 18.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Cour du travail de Liège (Belgium)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. március 11.

Fellebbező fél:

B.

Ellenérdekű fél:

Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)

I. A tényállás és az alapeljárás

- 1 B. 1955. január 1-jén született Guineában. 2015. szeptember 2-án érkezett Belgiumba és 2015. szeptember 4-én menedékjog iránti kérelmet nyújtott be, amelyet a Conseil du contentieux des étrangers (külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság, Belgium, a továbbiakban: CCE) 2016. április 27-i ítéletével elutasított.
- 2 B. több betegségben szenved: magas vérnyomás, neuropátiás 2-es típusú diabétesz és posztoperatív hipotireózis.
- 3 2016. szeptember 26-án orvosi indokokon alapuló, a helyzetének rendezésére irányuló kérelmet (tartózkodási engedély iránti kérelem) nyújtott be a loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (a külföldieknek az ország területére történő beutazásáról, tartózkodásáról, letelepedéséről és az onnan történő kiutasításáról szóló, 1980. december 15-i törvény; *Moniteur belge*, 1980. december 31., 14584. o., a továbbiakban: 1980. december 15-i törvény) 9b. cikke alapján.

- 4 E kérelmét 2016. december 22-én elfogadhatónak nyilvánították. B. ennélfogva ideiglenes tartózkodási engedélyt kapott és a Centre public d'action sociale de Liège-től (liège-i szociális közellátásközpont, a továbbiakban: CPAS) szociális ellátásban részesülhetett.
- 5 Mindazonáltal az Office des étrangers (idegenrendészeti hivatal, Belgium) 2017. szeptember 28-i határozatával – amelyről 2017. október 23-án értesítették – érdemben elutasította az orvosi okokból benyújtott tartózkodási engedély iránti kérelmét. Ugyanezen a napon értesítették a Belgium, valamint a schengeni államok területéről az értesítéstől számított 30 napon belül történő elhagyásáról rendelkező kiutasítási határozatról. B. tehát 2017. november 22-ig tartózkodhatott Belgiumban és 2017. november 23-án a tartózkodása jogellenessé vált.
- 6 2017. november 28-án B. a CCE-hez, mint a tárgyban illetékes bírósághoz megsemmisítés és a tartózkodási engedélyt elutasító határozat, valamint a kiutasítási határozat végrehajtásának felfüggesztése iránti keresetet nyújtott be. A felek szóbeli előadásaikban jelezték, hogy tudomásuk szerint a kereset elbírálása még mindig folyamatban van.
- 7 A 2017. november 28-i két határozattal a CPAS 2017. október 23-i hatállyal megvonta B-től a pénzbeli szociális ellátást és az orvosi szociális ellátást. Ezek a vitatott határozatok. A közigazgatási iratokból kitűnik, hogy a megvont orvosi ellátás az, amelyre a jogszerűen tartózkodó külföldiek jogosultak, és nem keverendő össze a jogellenesen tartózkodó külföldiek részére nyújtandó sürgős orvosi ellátással. A két vitatott határozat felhívta a kérelmezőt, hogy nyújtson be sürgős orvosi ellátás iránti kérelmet, amennyiben azt szükségesnek tartja. A kérelmező 2017. november 1-jétől sürgős orvosi ellátásban részesült, krónikus betegeknek biztosított megfigyeléssel.
- 8 A szociális ellátás területén a munkaügyi bíróságok rendelkeznek hatáskörrel: a tribunal du travail (munkaügyi bíróság) és cour du travail (munkaügyi fellebbviteli bíróság). 2017. december 28-i keresetében B. a tribunal du travail de Liège-től (liège-i munkaügyi bíróság, Belgium) a jogszerűen tartózkodó külföldieknek járó orvosi ellátás és a szociális ellátás kedvezményének 2017. október 23-tól történő visszaállítását kérte.
- 9 2018. február 1-jén B. egyébiránt szociális ellátás iránti új kérelmet nyújtott be, amelyet a CPAS a 2018. február 20-i határozatával elutasított. Ezen elutasító határozattal szemben B. új keresetet nyújtott be, amely a tribunal du travail (munkaügyi bíróság) előtt jelenleg folyamatban van, így a vitatott időszak a 2017. október 23-tól 2018. január 31-ig tartó időszakra korlátozódik.
- 10 2018. március 15-i ítéletében a tribunal du travail (munkaügyi bíróság) a 2017. november 28-i, orvosi ellátás megvonásáról szóló határozatot a sürgős orvosi ellátást megtagadó határozatként értelmezte. B. kérelmének a pénzbeli szociális ellátásra vonatkozó részét megalapozatlannak nyilvánította. E kérelemnek a

sürgős orvosi ellátásra vonatkozó részét ugyanakkor megalapozottnak nyilvánította és a CPAS-t annak fenntartására kötelezte.

- 11 B. fellebbezést nyújtott be ezen ítélettel szemben.

II. Jogi háttér

1. A belga jog

- 12 Az 1980. december 15-i törvény 9b. cikke alapján az a Belgiumban tartózkodó külföldi, aki olyan betegségben szenved, amely valós veszélyt jelent életére vagy testi épségére nézve, vagy embertelen vagy megalázó bánásmód tényleges veszélyével jár, amennyiben származási országában, vagy abban az országban, ahol tartózkodik, nem létezik megfelelő kezelés, a minisztertől vagy megbízottjától tartózkodási engedélyt kérhet a Királyságban. A 9. cikkben kimondott általános szabálytól való eltéréstől van szó, amelynek célja, hogy a három hónapnál hosszabb tartózkodási engedély iránti kérelmet a külföldi lakóhely vagy tartózkodási hely szerint illetékes belga diplomáciai vagy konzuli képviselőten nyújtsák be.
- 13 Az eljárás két szakaszban zajlik: egy kezdetben formálisnak és gyorsnak tekintett vizsgálat, amely az elfogadhatóságra vonatkozó határozattal és (szociális támogatásra jogosító) ideiglenes tartózkodási engedéllyel zárul, majd az érdemi határozat.
- 14 Amennyiben az érdemi határozat kedvezőtlen a tartózkodási engedély kérelmezőjére, keresetet nyújthat be a CCE-hez.
- 15 A törvény értelmében és a Bíróság ítélkezési gyakorlatának értelmezésére figyelemmel, az „egyszerű” felfüggesztés és megsemmisítés iránti keresetek nem halasztó hatályúak, így a külföldi e keresetek elbírálása idején a jogellenes tartózkodás hatálya alá kerülhet.
- 16 Márpedig a loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale (a szociális közellátási központokról szóló, 1976. július 8-i alkotmányos törvény, a továbbiakban: a szociális közellátási központokról szóló törvény) 57. cikkének (2) bekezdése alapján a jogellenes tartózkodás következménye valamennyi szociális szolgáltatás megtagadása, ha az nem a sürgős orvosi ellátás, a kiskorú gyermekkel rendelkező családok esetén pedig a valamely Fedasil központban történő elhelyezés.
- 17 A belga alkotmány 159. cikke értelmében azonban: „A bíróságok és a fellebbviteli bíróságok csak akkor alkalmazhatják az általános, tartományi és helyi rendeleteket, ha azok összhangban állnak a törvényekkel”.

- 18 Az 1980. december 15-i törvény 74/13. cikke egyébiránt úgy rendelkezik, hogy ha a miniszter vagy megbízottja kiutasítási határozatot hoz, figyelmet fordít az érintett külföldi egészségi állapotára.

2. Az uniós jog

- 19 A Bíróság a 2014. december 18-i Abdida ítéletben (C-562/13, EU:C:2014:2453) (a továbbiakban: Abdida ítélet) a következőket állapította meg:

„A harmadik országok illegálisan [helyesen: jogellenesen] tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az Európai Unió Alapjogi Chartája 19. cikke (2) bekezdésével és 47. cikkével összefüggésben értelmezett 5. és 13. cikkét, valamint 14. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti jogszabály:

- amely nem biztosítja a súlyos betegségben szenvedő harmadik országbeli állampolgárt kiutasító határozat elleni jogorvoslat felfüggesztő hatályát, amikor e határozat végrehajtása a szóban forgó harmadik országbeli állampolgárt az egészségi állapota súlyos és visszafordíthatatlan romlása komoly veszélyének teheti ki, és
- amely nem írja elő az említett harmadik országbeli állampolgár alapvető szükségleteinek a sürgősségi egészségügyi ellátás és a betegségek alapvető kezelésének hatékony nyújtása érdekében való biztosítását – a lehetőségekhez mérten – mindaddig, amíg e tagállam az ugyanezen harmadik országbeli állampolgárral szemben hozott kiutasítási határozat elleni jogorvoslat következtében köteles elhalasztani a kitoloncolást”.

- 20 Az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 19. cikkének (2) bekezdésére és 47. cikkére, valamint a harmadik országok illegálisan [helyesen: jogellenesen] tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (HL 2008. L 348., 98. o.) szintén hivatkoznak.

3. Egyéb rendelkezések

- 21 A fellebbező fél egyébiránt az Emberi Jogok Európai Egyezményének 3. és 13. cikkére hivatkozik.

III. Az alapeljárás tárgya

- 22 A Bíróságot illetően a jelen esetben az a kérdés, hogy az Abdida ítélet alapján halasztó hatályt kell-e biztosítani a CCE-hez benyújtott megsemmisítés és felfüggesztés iránti kereseteknek, és igenlő válasz esetén milyen feltételek mellett.

IV. A felek álláspontja és kérelmei

1. A fellebbező fél álláspontja

- 23 B. azt kéri, hogy az ítéletet változtassák meg és a CPAS-t kötelezzék 2017. október 23-tól a pénzbeli szociális ellátás részére történő folyósítására.
- 24 Arra hivatkozik, hogy a kiutasítási határozat nem végrehajtható, mivel úgy véli, hogy a CCE-hez benyújtott kereset alapján a kiutasítási határozat nem járhat joghatásokkal.
- 25 B. az Abdida ítéletre, a belga alkotmány 159. cikkére, az EJEE 3. és 13. cikkére, a Charta 47. cikkére, a 2008/115 irányelv 6. cikkének (5) bekezdésére és a 9. cikke (1) bekezdésének a) pontjára, valamint az 1980. december 15-i törvény 74/13. cikkére hivatkozik a szociális ellátás iránti jog igénylése érdekében, miközben a CCE előtt folyamatban van az orvosi okokból benyújtott tartózkodási engedély iránti kérelem elutasítása ellen indított keresete.
- 26 Hangsúlyozza az őt érintő betegségek súlyosságát.
- 27 Ezt követően kifejti azt a gondolatot, amely szerint az Abdida ítélet alapján egy pusztán súlyos és védhető kifogás alapján el kell ismerni a CCE előtt benyújtott kereset halasztó hatályát. B. úgy véli, hogy a kifogásai súlyosak, amennyiben a CCE előtt arra hivatkozik, hogy az idegenrendészeti hivatal orvosának a tartózkodási engedély iránti kérelem elutasításának alapját képező orvosi értékelését nem indokolták megfelelően.
- 28 Ebből azt a következtetést vonja le, hogy a CCE előtti keresete halasztó hatályú, hogy ennél fogva nem lehet őt jogellenesen tartózkodónak tekinteni és hogy jogosult a pénzbeli szociális ellátásra.

2. A CPAS álláspontja

- 29 A CPAS az ítélet és a vitatott határozatok helybenhagyását kéri.
- 30 A CPAS úgy véli, hogy B. jogellenesen tartózkodónak minősül az 1976. július 8-i törvény 57. cikkének (2) bekezdése alapján, és hogy nem áll fenn semmilyen indok az alkotmány 159. cikke alapján vele szemben hozott kiutasítási határozat mellőzésére.

- 31 Az Abdida ítélezési gyakorlatot illetően a CPAS arra hivatkozik, hogy ezen ítéletnek nem a kereset automatikus halasztó hatálya a tanulsága, hanem a csak abban az esetben elismert halasztó hatály, ha a külföldi bizonyítja a betegségének súlyosságát, valamint az egészségi állapota súlyos romlásának komoly veszélyét az országba való visszatérése esetén.

V. A cour du travail (munkaügyi bíróság) megállapításai

- 32 A cour du travail-nak (munkaügyi bíróság) tehát a CCE előtt folyamatban lévő keresetek halasztó hatályáról kell határozatot hoznia.
- 33 A jogtudomány részletekbe menően összegzett több kényes kérdést és erre az áttekintésre támaszkodni kell.¹ A cour du travail (munkaügyi bíróság) ugyanakkor kifejti, hogy ezen áttekintést annak átfogó, pontos és kimerítő jellege miatt idézi, azonban ebben a szakaszban még nem határozott az elfogadandó álláspontról, ezért nem csatlakozik a szerző által kifejtett álláspontokhoz és nem állapítja meg előre a jogvitára adandó választ.

„A szociális ügyekben eljáró bíróságok által gyakorolt orvosi felülvizsgálat terjedelme

x Az Abdida ítélet nem biztosít halasztó hatályt minden, a 9b. cikk alapján hozott elutasító határozatot követően elrendelt kiutasítási intézkedés ellen irányuló keresetnek, hanem csak a »valamely súlyos betegségben szenvedő harmadik országbeli állampolgárt valamely tagállamból kiutasító határozat elleni jogorvoslat esetén, amennyiben e határozat végrehajtása e harmadik országbeli állampolgárt az egészségi állapota súlyos és visszafordíthatatlan romlása veszélyének teheti ki«.

A szociális ügyekben eljáró bíróságoknak a jogorvoslat fennállásának megállapítására kell-e szorítkozniuk, ahhoz, hogy annak halasztó hatályt² biztosítsanak vagy ellenőrizniük kell-e, hogy az Abdida ítélet által a halasztó hatály biztosításához előírt feltételek teljesülnek?

Az ítélezési gyakorlat megosztott a kérdésben.

Az egyik irányzat úgy véli, hogy csak a jogorvoslat fennállását kell megállapítani ahhoz, hogy annak halasztó hatályt biztosítsanak. Ez az álláspont arra a tényre támaszkodik, hogy a Bíróság nagyon általános

¹ MAES, C., in: *Aide sociale – Intégration sociale. Le droit en pratique*, Brüsszel, a Charta, 2. kiadás, megjelenés alatt.

² Ebben az értelemben: NISSEN, T., „Aide Sociale et régularisation 9 ter: le point sur la question après l’arrêt Abdida”, *Fiche pratique de l’accueil 16*, CIRE, 2015., aki úgy véli, hogy minden 9b. cikkre vonatkozó elutasító határozat ellen benyújtott jogorvoslatnak halasztó hatályúnak kell lennie; TSOURDI, L., „Régularisation médicale en Belgique: quelles répercussions pour l’arrêt Abdida?”, *Newsletter EDEM*, 2015. május 3. o.

jelleggel foglalt állást »valamennyi olyan személlyel kapcsolatban, akivel szemben kiutasítási határozatot hoztak, és aki a 9b. cikk alapján fellebbezést nyújtott be a tartózkodási engedély elutasításával szemben«, hogy »gyakorlatilag lehetetlen előre megmondani, hogy valamely helyzet annyira kivételes-e, hogy a jogorvoslatot halasztó hatályúnak kell tekinteni. A priori nem lehet meghatározni, hogy a jogorvoslat bizonyos fellebbezők számára halasztó hatályú lesz, míg mások számára nem« és hogy »ezen értékelést a Conseil du contentieux des étrangers-nak (külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság) kell elvégezni. Valamely külföldi személynek a hatékony jogorvoslattól történő megfosztása az azzal kapcsolatos értékelés előre vetítésének felelne meg, amelyet a Conseil du contentieux des étrangers (külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság) a hivatkozott kifogásokkal kapcsolatban végez«.

Egy másik irányzat ellenben úgy véli, hogy a halasztó hatályt csak az Abdida ítéletben előírt feltételek esetén lehet elismerni és hogy a munkaügyi bíróságok ebből adódóan *prima facie* mérlegelési jogkörrel rendelkeznek, mivel a végrehajtás felfüggesztése nem igazolható, ha a kérelem nyilvánvalóan megalapozatlan vagy ha az orvosi adatok közismerten nem elegendők.

Úgy vélem, hogy ez utóbbi irányzatot kell választani.

Az Európai Unió működéséről szóló Szerződés 288. cikkének harmadik bekezdése értelmében ugyanis „[a]z irányelv az elérendő célokat illetően minden címzett tagállamra kötelező, azonban a forma és az eszközök megválasztását a nemzeti hatóságokra hagyja”.

E rendelkezés alapján a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a nemzeti bíróság „köteles a nemzeti jogot úgy értelmezni, hogy az irányelv eredményének eléréséhez [...] a lehető legteljesebb mértékig figyelembe veszi a szóban forgó irányelv szövegét és célját [...] A nemzeti jog megfelelő értelmezésének követelménye a Szerződés rendszeréből következik, amennyiben lehetővé teszi a tagállami bíróságnak, hogy az előtte folyó ügyben hozott határozata során hatáskörének megfelelően biztosítsa a közösségi jog hatékony érvényesülését [...] Jelen esetben a szöveghű értelmezés elvének feltétele, hogy az alapügyben eljáró bíróság hatáskörében tegyen meg mindent, hogy figyelembe véve a nemzeti jogrend valamennyi szabályát, az [...] irányelv teljes mértékben érvényesülhessen”³.

A szociális ügyekben eljáró bíróság, amikor azt vizsgálja, hogy a Bíróság által megkövetelt feltételek teljesülnek-e, nem hagyja figyelmen kívül a kiutasítási határozat elleni jogorvoslat hatékony jellegét, hanem ellenkezőleg – a hatáskörének korlátai között és az előtte folyamatban lévő jogvita

³ 2004. október 5-i Pfeiffer és társai ítélet (C-397/01–C-403/01, EU:C:2004:584, 110–118. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

keretében – ügyel a közvetlenül alkalmazandó európai jog alkalmazására, azzal, hogy megfelel a Bíróság által adott értelmezésnek. Ezenkívül amennyiben a *prima facie* elvégzett vizsgálat annak az értékelésére korlátozódik, hogy a kifogás nem nyilvánvalóan megalapozatlan, az álláspont véleményem szerint teljes mértékben összhangban van az Emberi Jogok Európai Bírósága által támasztott követelményekkel, amely összekapcsolja valamely jogorvoslat hatékonyságát és a jog erejénél fogva biztosított halasztó hatály jellegét, amelynek ebből az Emberi Jogok Európai Egyezménye 3. cikkének esetleges megsértése esetén következnie kell annak ellenőrzésével, hogy fennáll-e védhető kifogás”.

- 34 Az Abdida ítéletnek valójában egy harmadik értelmezése is lehetséges, amely alapján a munkaügyi bíróságoknak nem azt kell ellenőrizniük, hogy fennáll-e súlyos és védhető kifogás, hanem a vizsgálatuknak egészen odáig kell terjednie, hogy egy kiutasítási határozat végrehajtása e harmadik országbeli állampolgárt az egészségi állapota súlyos és visszafordíthatatlan romlása veszélyének teheti-e ki.
- 35 E harmadik értelmezés mindazonáltal egyéb problémákat vet fel.
- 36 Bár a munkaügyi bíróságok általában elbírálják azt a kérdést, hogy orvosi okból nem lehet a külföldit kiutasítani, e vita az (olyan személynek odaítélt) szociális ellátás kérdésén nyugszik (akinek a szabály alóli kivételként a jogellenes tartózkodása nem akadályoz egy ilyen ellátást), amelynek e bíróságok a törvényes bírái. Amikor a tartózkodási engedély elutasításával szemben a CCE-hez benyújtott valamely jogorvoslat halasztó jellegének vagy annak hiányának megállapításáról van szó, a vita a tartózkodással kapcsolatos, amelynél meg kell határozni, hogy az jogszerű-e vagy sem. A szociális ellátáshoz való jog csak közvetve, abban az esetben nyílik meg, ha a tartózkodás jogszerűnek minősül. Márpedig a tartózkodás jogszerűségével kapcsolatos jogvita főszabálya szerint az e területre szakosodott másik bíróság, a CCE hatáskörébe tartozik.
- 37 Látható, a nehézség részben abból a körülményből ered, hogy az a bíróság, amely előtt a halasztó hatály kérdését felvetik (a szociális ellátások odaítélésére hatáskörrel rendelkező munkaügyi bíróság) nem az, amely előtt a jogorvoslatot benyújtják (a tartózkodási jog kérdésében hatáskörrel rendelkező CCE).
- 38 Ugyanígy, abban az értelmezésben, amely szerint a munkaügyi bíróságnak ellenőriznie kell, hogy fennáll-e védhető kifogás, e kettősség nehézséget és a törvényesség hiányát vonja maga után a munkaügyi bíróságoknál, hogy megállapítsák a CCE előtti jogorvoslatok sikerének esélyét olyan területen, amelynek nem e bíróságok a törvényes bíróságai, és amelyet nem ismernek olyan jól mint a szociális jogot.
- 39 Milyen a munkaügyi bíróság – amely előtt egy másik bírósághoz benyújtott jogorvoslat halasztó hatályára hivatkoznak – által elvégzendő felülvizsgálat terjedelme?

- 40 Természetesen ezt a kérdést figyelmen kívül lehetne hagyni arra hivatkozással, hogy belső jogi kérdésről van szó, amely távol áll az Európai Unió Bíróságának feladatától. A cour du travail (munkaügyi bíróság) mindazonáltal úgy dönt, hogy a Bírósághoz fordul, mivel e kérdés az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikke hatályának tisztázását is feltételezi. Az A bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz való jog automatikusan jogosít-e a B bíróság hatáskörébe tartozó ellátásra? Az A bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz való jog magában foglalja-e, hogy a B bíróság által az előbbi bíróság előtt felvetett kifogásokat vizsgálják? Az A bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz való jog magában foglalja-e, hogy a hatáskörébe tartozó felülvizsgálatot a B bíróság lássa el?

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 41 E jelentős kérdés tisztázása érdekében előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést kell előterjeszteni:
- 42 „A harmadik országok illegálisan [helyesen: jogellenesen] tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az Európai Unió Alapjogi Chartája 19. cikkének (2) bekezdésével és 47. cikkével összefüggésben értelmezett 5. és 13. cikkét, valamint ezen irányelv 14. cikke (1) bekezdésének b) pontját az Európai Unió Bíróságának nagytanácsa által 2014. december 18-án hozott C-562/13. sz. ítélettel összefüggésben értelmezve úgy kell-e értelmezni, hogy:

az említett rendelkezések biztosítják a súlyos betegségben szenvedő harmadik országbeli állampolgárt a valamely tagállam területéről kiutasító határozat elleni jogorvoslat halasztó hatályát, tekintettel arra, hogy a jogorvoslatot benyújtó személy azt állítja, hogy e határozat végrehajtása az egészségi állapota súlyos és visszafordíthatatlan romlása komoly veszélyének teheti ki,

- anélkül, hogy a jogorvoslatot értékelni kellene, mivel annak egyszerű benyújtása elegendő a kiutasítási határozat végrehajtásának felfüggesztéséhez,
- vagy valamely védhető kifogás fennállására vonatkozó vagy valamely elfogadhatatlansági indok hiányára vagy a Conseil du contentieux des étrangers (külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság) előtt nyilvánvalóan megalapozatlan jogorvoslat hiányára vonatkozó korlátozott felülvizsgálat elvégzésével,
- vagy a munkaügyi bíróságok részéről történő teljes és mindenre kiterjedő felülvizsgálat elvégzésével annak meghatározása érdekében, hogy e határozat végrehajtása a jogorvoslatot benyújtó személyt valóban az egészségi állapota súlyos és visszafordíthatatlan romlása komoly veszélyének teheti-e ki?”